ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:២១៩
ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥
<u>សាលដីកា</u>
លេខ:៨៧
ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម **ឃឹម ប៉ុណ្ណ** ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក **សោម សិរីវឌ្ឍ** ជាចៅក្រម
៣-លោក **ប៉ែន សាវឿន** ជាចៅក្រម
៤-លោក **យូរ ឧត្តរា** ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៥-លោក **ម៉ុង មុន្នីចរិយា** ជាចៅក្រម

<u>**ក្រឡាបញ្ជី**</u>

-លោក **ឡេង វុធ**

<u>**តំណាងមហាអយ្យការ**</u>

-លោក **ឈួន ចាន់ថា** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨(គ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៦៣ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងដើមចោទឈ្មោះរឹម រ៉េង (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៤៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របរកស៊ីធ្វើស្រែ មានទីលំនៅភូមិអូរ ឃុំផ្គាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឪពុកឈ្មោះម៉ូ រឹម(ស)ម្តាយឈ្មោះពូញ ហួត(រ)ជាតំណាងឱ្យប្រជាជនចំនួន៨៤គ្រួសារ ។

មានមេធាវីលោកណុស បូផល ។

និងចុងចម្លើយឈ្មោះសាលិញ ជឿម (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីធ្វើស្រែ មានទីលំនៅ ភូមិស្វាយសរឃុំផ្គាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឪពុកឈ្មោះ ម៉ក សាលី(ស) ម្តាយឈ្មោះ យ៉ាន់ សឿន (ស) ។ តំណាងឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ។

មានមេធាវីលោក ស៊ិន សុវន ។

<u>**កម្មវត្ថុបណ្តឹង:**</u> ប្តឹងទាមទារដីស្រែទំហំ១.៥០០ម×៩០០ម ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះរឹម រ៉េង បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២១៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្ដឹងចុះថ្ងៃទី១០-០៥-២០០២ របស់ឈ្មោះរឹម រ៉ង ជាតំណាងឱ្យប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ៨៤គ្រួសារប្ដឹងសុំទាមទារដីស្រែទំហំ១.៥០០មx៩០០ម ពីប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ដោយសំអាងហេតុថា ប្រជាជន ភូមិអូររបស់ខ្លួនបាននឹងកំពុងធ្វើស្រែលើដីនេះចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩២ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ និងមានលិខិតកាន់កាប់ដីពីលោកមេឃុំឆ្នាំ១៩៩២ និងលិខិតកាន់កាប់ដីមួយទៀតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ ។ ស្រាប់តែដល់ឆ្នាំ២០០១-២០០២ នេះប្រជាជនភូមិស្វាយសរដែលដឹកនាំដោយលោកសា លិញជឿម បានបំផុសឱ្យប្រជាជនមក ភ្ជួរយកដីស្រែដែល ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនភូមិអូរ ដោយសំអាងហេតុថា ជាដីកេរ្តិ៍តំណែលរបស់ខ្លួនតាំងពីសង្គមរាស្ត្រនិយមមកម្លេះ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥២(ក) ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ទទួលពាក្យបណ្ដឹងចុះថ្ងៃទី០១-០៥-២០០២របស់ដើមចោទឈ្មោះរឹម រ៉ង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី០៤-០៦-២០០២ របស់ប្រជាជនភូមិអូរមកឱ្យឈ្មោះរឹម រ៉ង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី០១-០៧-២០០២ របស់ប្រធានភូមិស្វាយសរមកឱ្យឈ្មោះសា លិញជឿម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤-ប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំ១.៥០០ម៉ែត្រx៩០០ម៉ែត្រ ស្ថិតនៅភូមិអូរ ឃុំផ្គាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរចំនួន៨៤គ្រួសារ ដែលមានឈ្មោះរឹម រ៉ង ជាតំណាងកាន់កាប់បង្កបង្កើនផល និងប្រើប្រាស់ជាកម្មសិទ្ធិកាលណាសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន៧,០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយគឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និងពន្ធហ៊ឹង១.៨០០០៛សោហ៊ុយកិច្ចការស៊ើបអង្កេត៥.០០០៛ និងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០០៛ ។ កាលបើសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយ គឺ ប្រជាជនភូមិស្វាយសរចំនួន១៤២គ្រួសារ ដែលមានឈ្មោះ សា លិញជឿម ជាតំណាងរួមគ្នាបង់ប្រាក់នេះទៅដើមចោទវិញ និងបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយរួម គ្នាបង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើដីទំនាស់នេះដែលជាប្រយោជន៍ថវិការដ្ឋ៨០% និងជាប្រយោជន៍ដល់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០% ។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្ដី បើកផ្លូវប្ដឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៥៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែសីហាឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះសា លិញជឿម បានប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលក្រមរបស់តុលាការ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការបៀបលេខ១២(គ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-បង្គាប់ឱ្យអាជ្ញាធរជំនាញគូសប្លង់ពីទំហំដីព្រៃ និងដីបង្កបង្កើនផលជាក់ស្តែងរបស់គូភាគីនីមួយៗ ដោយមានការចូលរួមរវាងភាគីទំនាស់ជាតំណាង ។

២-រាយការណ៍ពីទំហំដីបង្កបង្កើនផលរបស់ភូមិនីមួយៗក្រៅពីដីទំនាស់ ។

៣-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨(គ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះសា លិញជឿម តំណាងឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ចុះថ្ងៃទី០៦-០៨-២០០២ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥២(ក) ចុះថ្ងៃទី១៩-០៧-២០០២ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០១-០៥-២០០២ របស់ដើមចោទឈ្មោះរឹម រ៉ង តំណាងឱ្យប្រជាជនភូមិអូរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ។

៤-ដីទំនាស់ដែលមានទំហំតាមគំនូសប្លង់ទីតាំងដីទំនាស់លេខ១០៨/០៥ ជនសស.បជ/សជក ចុះថ្ងៃទី០៥-០៥-២០០៥ ត្រូវបែងចែកជាពីរឲ្យភាគីម្ខាងៗកាន់កាប់តាមច្បាប់ តាមគំនូសគូសបន្ថែមដោយតុលាការមានចំណុចA និងB ជាបន្ទាត់ពុះគឺៈ

-ទំហំABCDEFGA ដែលមានបន្ទាត់ BC =៥០០ម និងបន្ទាត់ GA=៥០០ម ។

ក/-ផ្នែកខាងកើតប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរ ។

ខ/-ផ្នែកខាងលិចដីទំនាស់សល់ពីចំណុចខាងលើ ប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ។ សំណូមពរលើសពីនេះ បដិសេធចោល ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣០០០៛ គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២.៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០៛ និងបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើចំណែកដីទំនាស់ពាក់កណ្តាល ដែលបានជាប្រយោជន៍ថវិការដ្ឋ៨០% និងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០% ។

៦-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៩-០៦-២០០៥ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥-០៦-២០០៥ ចំពោះមុខគូភាគី បើផ្លូវប្ដឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះរឹម រ៉ង បានប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណារបស់ឈ្មោះរឹម រ៉ង តំណាងឱ្យប្រជាជន៨៤ គ្រួសារ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

បានឃើញសារណាឆ្លើយតបរបស់ឈ្មោះមូល ឃឿន,ទន់ ឈឿង តំណាងឱ្យប្រជាជន១៤២ គ្រួសារចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ ។

បានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា៖

បណ្ដឹងសាទុក្ខរបស់ឈ្មោះរឹម រ៉ងស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់គប្បីលើកយកមកជំនុំជំរះបាន ។

សាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេចសេចក្ដីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សា ជំនុំជំរះមេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេចតាមច្បាប់ ។

លោករឹម រ៉ង បានឆ្លើយថា ខ្លួនប្ដឹងសាទុក្ខមកនេះគឺ សុំឱ្យតុលាការកំពូល សម្រេចសេចក្ដីដូចសាលក្រមរបស់ តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យវិញ ដីទំនាស់នេះសព្វថ្ងៃកំពុងបង្កបង្កើនផលពាក់កណ្ដាលម្នាក់។

មេភូមិអូរ បានឆ្លើយថា ដីទំនាស់នេះគឺជាដីរបស់ប្រជាជនភូមិរបស់ខ្លួនទេ ហើយប្រជាជនស្វាយសរមេក រំលោភយកដីរបស់ប្រជាជនភូមិខ្លួនប្រាកដមែន ។

សំណូមពរសុំឱ្យតុលាការកំពូលជួយសំរួលដីនេះជូនប្រជាជនខ្លួនផង ។

លោក មូល ឃឿន បានឆ្លើយថា ៖ ពាក្យដែលគាត់បានលើកឡើងថាចូលមកកាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ ៩២ មកនោះ មិនត្រឹមត្រូវទេព្រោះដីនេះជាតំបន់អសន្តិសុខគ្មានអ្នកណាមកកាន់កាប់មុនឬក្រោយទេគឺចូលមកកាន់កាប់តំណាលគ្នា

សំណូមពរ សុំតម្កល់សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការដដែល ។

លោក ទន់ ឈឿង បានឆ្លើយថា : សុំឱ្យតុលាការបញ្ចប់រឿងក្ដីនេះត្រឹមនេះដោយតម្កល់សាលដីការបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការវិញ ។

មេធាវីលោកណួស បូផល ការពារឱ្យប្រជាជនភូមិអូរ បានធ្វើសេចក្ដីសន្និដ្ឋានថា៖

ខ្លួនសុំលើកពីអង្គហេតុត្រួសៗដើម្បីជូនជ្រាបជាមុន ដីនេះមុនជាតំបន់អសន្តិសុខហើយជាកន្លែងដែលសមរភូមិ ក្ដៅមិនដែលមានប្រជាជនណាមកបង្កបង្កើនផលលើដីនេះឡើយ ទើបនៅពេលបញ្ចប់

សង្គ្រាមរដ្ឋអំណាចប្រជាជនភូមិ អូរ បង្កបង្កើនផលលើដីនេះ ស្រាប់តែនៅឆ្នាំ២០០១-២០០២ មានប្រជាជនភូមិស្វាយសរចូលមករំលោភកាន់កាប់ដី នេះដែលជាដីរបស់ភូមិអូរ ។ ដីទំនាស់នេះប្រជាជនភូមិអូរបានកាប់ឆ្ការស្អាតបាតហើយ ទើបប្រជាជនភូមិស្វាយសរ មកបំពានយកតែម្តង នៅតុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យបានសម្រេចប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរជាកម្មសិទ្ធិតាមច្បាប់ហើយ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចចែកដីនេះជាពីរដែលមិនបានយកច្បាប់អ្វីមកធ្វើជាសំអាងឡើយ គឺយកប្លង់ដីមកពុះបំបែកជាពីរតែម្តងដែលមានលក្ខណៈខុសពីភាពជាក់ស្តែងនៃប្លង់ដីនេះស្រឡោះ ។

តាមច្បាប់ការកាន់កាប់របស់ប្រជាជនភូមិអូរ គឺមានលក្ខណៈពិសេសព្រោះគាត់មានលទ្ធកម្មពិសេស ដែលបញ្ជាក់ថា ដីនេះជារបស់ប្រជាជនភូមិអូរ ប្រាកដណាស់ ។ ចំណែកឯប្រជាជនភូមិស្វាយសរទើបចូលមកធ្វើការ បង្កបង្កើនផលនៅពេលក្រោយ តុលាការកំពូល បានចេញលិខិតឱ្យហាមឃាត់ ដូច្នេះប្រជាជនភូមិស្វាយសរ បានបំពានលើច្បាប់ទាំងស្រុង ។

សំណូមពរៈ សុំបង្វិលសំណុំរឿងនេះទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

មេធាវីអ្នកស្រី ស៊ិន សុវ៉ែន ការពារឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថាៈ

តាមការណ៍ដែលខ្លួនបានចុះទៅស៊ើបសួរ និងអង្កេតដល់ទីកន្លែងផ្ទាល់ឃើញថានៅឆ្នាំ១៩៧៩-១៩៩២ ដីនេះមិនមានអ្នកណាចូលមកបង្កបង្កើនផលលើដីនេះឡើយ ព្រោះតំបន់នោះជាតំបន់អស្ថិសុខមិនមានជនណាចូលមកបង្កបង្កើនផលបានឡើយ ។

ទើបតែមានសន្តិសុខបានប្រជាជននាំគ្នាចុះបង្កបង្កើនផលលើដីនេះតំណាលគ្នា គឺមិនអាចមានអ្នកណាធ្វើមុនធ្វើក្រោយឡើយ ហើយជាក់ស្តែងសព្វថ្ងៃប្រជាជនទាំងពីរភូមិនេះកំពុងតែបង្កបង្កើនផលលើដីនេះពាក់កណ្តាលម្នាក់ តែភូមិអូរបានដីធំជាងភូមិស្វាយសរ។ នៅពេលដែលប្រជាជនភូមិស្វាយសរភ្ជួរដីសាបព្រោះស្រូវហើយ ប្រជាជនភូមិអូរ បានមកភ្ជួររាស់ពីលើបណ្តាលឱ្យខូចខាតផលដំណាំអស់ ឯកឧត្តមកាលពីមុនប្រជាជនភូមិអូរ និងភូមិស្វាយសរ ជាភូមិតែមួយទេ ដោយមានកំណើនប្រជាជនច្រើនទើបគេបំបែកជាពីរភូមិ ដូច្នេះបានជាដីនេះត្រូវបែកជាពីរតាមរបបប្រជាជន ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីគូភាគី

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះរឹម រ៉ែង ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះ បានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ពុំមានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ប្រជាជនភូមិអូរ បានចូលមកកាន់កាប់ជាក់ស្តែងលើដី ទំនាស់តាំងតែពីឆ្នាំ១៩៩២ ក្រោយពីលោករឿង ចំ បានប្រគល់ឱ្យតាមលិខិតចុះថ្ងៃទី០៩-០៩-១៩៩២ នោះឡើយ ដោយហេតុថាលោករឿង ចំ បានបញ្ជាក់តាមលិខិតចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៤ ថា ថ្វីត្បិតតែលោកជាអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកភូមិអូរមែនតែលោកមិនបានដឹងពីការកាន់កាប់ជាក់ស្តែងនោះទេ និងម្យ៉ាងទៀតទាំងលោករឿងចំ ក្តីលោក អាង ភេទ ជាមេភូមិផ្តាំក្នុងឆ្នាំ២០០១ ក្តី ក៏ដូចជាលោក ផេង ប៉ោត ដែលជាមេភូមិផ្តាំក្រោយដែរបានបញ្ជាក់ក្នុងន័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា ប្រជាជនទាំងពីរភូមិចាប់ផ្តើមចូលកាន់កាប់ដីទំនាស់នេះនៅឆ្នាំ២០០១ដូចគ្នាទើបកើតមានទំនាស់ ដូចនេះការណ៍ដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ លើកយក គោលការណ៍សមធម៌មកពីចារណា និងសម្រេចនោះជាការត្រឹមត្រូវហើយ ។

យល់ឃើញថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨(គ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះរឹម រ៉ង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨(គ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ គឺ:

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥០០០៛ សរុប១៩០០០៛ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ ។